

(Annon.)

113290

Öppet brev till Hans Excellens statsminister Per Albin Hansson.

Ers Excellens!

Undertecknade svenska medborgare, som med stigande oro konstaterat vårt lands alltmera försämrade utrikespolitiska läge, tillåta sig att till Ers Excellens såsom regeringens ansvarige ledare rikta följande frågor:

1. VARFÖR SKALL SVERIGE ENSAMT I EUROPA TILLÅTA DET KOMMUNISTISKA PARTIET OCH DESS VERKSAMHET?

Redan under det förra finsk-ryska kriget reste sig en växande folkmening mot det kommunistiska partiet, och dess verksamhet. Den undfallenhet, som det oaktat visats mot denna av främmande makt understödda och på dess anvisningar arbetande spion- och propagandacentral, framgick inte minst, då vid det senaste valet till andra kam-maren över ett hundra tusen medborgare röstade kommunistiskt. På senaste tid gjorda avslöjanden ha visat, att en ledamot av Sveriges riksdag är en av de främsta representanterna för den kommunistiska s. k. Europabyrån och att inte bara penningmedel och propagandamaterial utan även sprängämnen befordrats från Sverige till andra länders kommunistiska sammanslutningar. Vi tveka inte att beteckna detta som en skam för Sverige, och vi fråga direkt: När skall Ers Excellens som den främst ansvarige för svensk politik framlägga förslag om förbud mot all kommunistisk verksamhet inom rikets gränser?

2. ANSER ERS EXCELLENS, ATT EFTER VAD SOM SENAST SKETT FINLANDS SAK EJ LÄNGRE ÄR VÅR?

Fredsslutet den 13 mars klargjorde för alla, som ville se, vart den sovjetryska politiken syftade. Den ryska flottbasen på Hangö innebar ett omedelbart hot mot den svenska skärgården. Järnvägen över Salla västerut, som förband Murmanskanan med det nordfinska järnvägs-nätet, pekade i nästan rak linje mot Torneå och Sverige. Offentliggjorda rapporter ha ytterligare kastat ljus över ryska angreppsplaner mot norra Skandinavien. Den försvarskamp, som Finland nu för andra gången utkämpar, är sålunda en kamp även för Sveriges frihet och integritet. Är det under sådana omständigheter i överensstämmelse med svensk heder och självständighet att låta tyska trupper passera genom vårt land för att vid Nordens gemensamma östgräns försvara våra intressen, medan de arméfördelningar, vilka tillsammans med övriga försvarsgrenar kostat oss över fyra miljarder kronor, stå med för fot gevär? Därvid är inte uttalat, att vi ovillkorligen skola skrida till krigshandlingar, men att oupphörligt upprepa, att vi icke ämna uppgiva vår neutralitetspolitik, även om svenska intressen fordra annorlunda, är att själv beröva oss ett vapen, som kan ha utslagsgivande betydelse för hävdandet av det svenska intresset. Med andra ord: makt bör stå bakom ordet.

Genom den försvarspolitik, som tidigare förts i vårt land, stodo vi oförmögna att ingripa, när Finland förra gången anfölls och stympades. Frånvaron av ett nordiskt försvarsförbund, utrustat med tillräckliga militära resurser, möjliggjorde stormakternas kapplöpning om Norge med hela västra Skandinavien ockupation som följd. Vår överksamhet i det förhandenvarande läget kommer att beröva oss vår sista möjlighet att hävda den av vårt läge och vår historia anvisade platsen som kärnlandet i ett fritt Norden.

Är Ers Excellens beredd att i enlighet med de nu förändrade omständigheterna dra konsekvensen av de förhoppningar om försvarsförbund, som i mars 1940 gavs Finlands regering och folk?

3. ANSER ERS EXCELLENS, ATT DEN SVENSKA OPI- NIONENS INSTÄLLNING TILL DET NYA TYSKLAND, SÅ- DAN DEN NU KOMMER TILL UTTRYCK, KÄNSKE SKAR- PAST INOM DET PARTI ERS EXCELLENS FÖRETRÄDER, VERKLIGEN KAN TJÄNA SVERIGES INTRESSEN OCH DESS FRAMTIDA SJÄLVSTÄNDIGHET?

Vi veta väl, att "ledande" svensk opinion f. n. är bestämd av den nobla spekulationen, att sedan det tyska folket med sitt blod än en gång räddat Europa och närmast Norde² undan ryskt herravälde, det skall bli de anglosaxiska stormakterna möjligt att pressa ner ett utmattat Tyskland i nytt slaveri. Vi äro övertygade om, att denna spekulatioⁿ är fåvitsk, och Ers Excellens torde böra åtminstone räkna med den möjligheten.

Kriget mellan Tyskland och Sovjetunionen har spontant framkallat en starkare samhörighetskänsla inom den europeiska kulturkretsen. Här om vittna de många nyuppsättningar^a av frivilligförband till den gemensamma europeiska kampen. Icke minst Frankrikes insats torde i detta sammanhang kunna betecknas som uttryck för tidsstämningen.

Att ett enat Europa ur olika synpunkter måste hälsas med tillfredsställelse kunna säkert de flesta svenskar vara ense om. Det skulle framför allt innebära ett fredswerk av stora mått. Samtidigt hysa vi emellertid farhågor för att värden, vilka för oss äro omistliga, kunna få sitta emellan, när nyordningen genomföres. Men dessa värden kunna icke räddas genom den svages självhävdelse i starka och hätska ord mot den starke under betäckning av antagandet om betryggande militär beredskap. Vi vilja tvärtom slå fast, att Sverige icke kan politiskt och ekonomiskt hävda sina intressen i ett nytt Europa på annat sätt än i samförstånd och samarbete med den europeiska kontinentens dominerande stormakt. Om Ers Excellens kan ha förståelse för en sådan uppfattning, är Ers Excellens då åtminstone beredd att vidtaga sådana åtgärder, att den uppenbart illvilliga propaganda, som i vårt land ohämmad bedrivs mot de s. k. diktaturländerna, förbytes i en mera förstående och verklighetsbetonad debatt om förhållandena i dessa länder och våra förbindelser med dem.

Är Ers Excellens beredd att evad det på Er ankommer stävja det misstänkliggörande för illojala uppsåt, som för närvarande organiseras mot personer och grupper, vilka icke understött den tidigare av statsmakterna förda politik, som bäst kännetecknas av vårt medlemskap i Nationernas Förbund och vår bristande militära beredskap, och som nu ställt oss oförberedda inför de allvarligaste uppgifterna i vår senare historia? På vilka vägar slutligen vill Ers Excellens söka häva den misstro, som våra opinionsbildare genom åratals ansträngningar lyckats väcka i Tyskland mot den nation, som naturligt borde vara, i samverkan med Tyskland, den ledande i Norden, en misstro som i sista hand innebär den allvarligaste fara för Sveriges frihet och oberoende?

Vi våga lika vördsamt som bestämt hemställa, att Ers Excellens ville ge oss och de talrika omdömesgilla svenska medborgare vi företräda klara och oförtydbara svar på dessa frågor.

Carl Bernström,
Gudsägare, Tystberga.

Magnus Cavalli-Björkman,
Provinsiälläkare, Jönköping.

Olof Edman,
Grosshandlare, Stockholm.

Ossian Elgström,
Konstnär-Författare, Torekov.

Sven Edvard Engdahl,
Major, Kinna.

Daniel Fredlund,
Kontraktsprost, Räng.

Bror Hageltorn,
Fabrikör, Hälsingborg.

C. Wilh. Hagman,
Kansliråd, Stockholm.

E. Hammarstrand,
Överjägmästare, Örebro.

A. W. Högman,
Bankir, Stockholm.

Carl-Axel Laurell,
Kapten, Stockholm.

Hugo Odeberg,
Professor, Lund.

Carl Steen,
Disponent, Getinge.

Alexius Weimark,
Gymnastikdirektör, Stockholm.

John Weibull,
Direktör, Landskrona.

Envar, som instämmer med syftet i detta brev, bedes ofördröjligen ifylla nedanstående kupong och insända den till Box 154, Malmö.

Undertecknad instämmer i syftet med det i Stockholms-Tidningen införda öppna brevet till statsminister P. A. Hansson.

Namn

Titel

Bostad

Adress